

Med hensyn til de to sidste spørgsmål vil jeg hurtigt svare. Først til hr. Thulesen Dahl: Jeg mener, at de oplysninger, jeg har fremlagt fra henholdsvis Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og Folketingets Finansudvalg har været udtryk for objektive vurderinger af situationen. De statusrapporter, der er afgivet kvartalsvis, er bl.a. afgivet på baggrund af indberetninger, jeg har fået fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, og jeg ved, at Arbejdsmarkedsstyrelsen baserer deres vurdering på baggrund af indberetninger fra 14 AF-regioner.

Hvad sker der efter den 2. maj, spørger fru Eva Kjer Hansen. Jeg tror bl.a., man skal være opmærksom på, at der er en påske, der ligger mellem idriftssættelsen den 10. april og så frem til nu. Der er 19 arbejdsdage, siden man har taget systemet i drift, og jeg ved, at i den første uge har man en række steder anvendt mere manuel sagsbehandling for derefter senere at skulle inddatere oplysningerne i Amanda, og i takt med, at man er blevet mere fortrolig med systemet, er man blevet mere opmærksom på de lidt uhensigtsmæssige og tidkrævende procedurer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2382

4) Til socialministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med gældende lovgivning, at hjemmehjælpe-re i nogle lokalområder tvinges til at droppe enhver form for omsorg?«

Søren Kolstrup (EL):

Vi kan konstatere, at i flere og flere danske byer skal hjemmehjælperne løbe hurtigere og hurtigere. Tempoet skrues op, og man kommer faren-de med en støvsuger. Der er ikke tid til en omgang snak, og i nogle tilfælde kan man konstatere, at der kun er tid til lidt rengøring og ikke til nogen som helst form for omsorg.

På den baggrund skal jeg spørge ministeren: Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med både de hensigter og de erklærede for-målsparagraffer, der er i den gældende service-lov på området?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan oplyse, at de lovgivningsmæssige rammer for kommunens pligt til at tilbyde personlig og praktisk hjælp finder man faktisk i servicelovens kapitel 14.

Efter servicelovens § 71, stk. 1, skal kommunerne sørge for et tilbud om personlig pleje og hjælp samt hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Sådanne tilbud skal kommunen give til personer, som på grund af en midlertidig eller en varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer ikke selv er i stand til at udføre disse opgaver. Tilbudene skal gives efter en konkret individuel vurdering af behovet.

Det er måske lidt vanskeligt altid at definere begrebet omsorg. Det er sådan, at det ikke fungerer specifikt i servicelovens bestemmelser, men hvis man mener, at hjemmehjælpen i nogle lokalområder tvinges til at tilsidesætte borgerne ret til at få opfyldt de krav, som de har ret til i forhold til serviceloven, de ydelser, som jeg omtalte før, ud fra en konkret vurdering af behovet, så er det helt klart for mig, at så er man ikke i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

Vi har i den senere tid desværre hørt om enkeltstående tilfælde af omsorgssvigt, hvor den ældres behov er blevet tilsidesat. Selv om disse sager ikke siger noget om, hvordan situationen er generelt, kan den slags sager være med til at skabe utryghed hos mange. Den utryghed skal vi til livs. Som ældre har man selvfølgelig krav på både tryghed, men også på en respektfuld behandling.

Som det sikkert også er spørgeren bekendt, er regeringen i gang med at gøre status og justere pejlemærker på hele ældreområdet. Det sker bl.a. i form af de folkehøringer, som vi er i gang med i øjeblikket, og som jeg i øvrigt skal sige er meget inspirerende.

De konkrete initiativer, som vi vil spille ud med, er endnu ikke lagt fast. Det er nemlig afgørende for os, at sådanne initiativer bliver formet igennem en dialog, hvor alle har været med, ikke mindst de ældre selv. Det er baggrunden for, at regeringen via folkehøringerne har indledt en større dialog med befolkningen. Sådan en dialog og bred folkelig debat synes jeg er vigtig, hvis vi skal udvikle et velfærdssamfund med høj kvalitet, og det skal være et samfund, som alle føler ansvar for.